

Her kommer et lite referat fra da NIHI jentene dro til Bergen for å grave gull.

Det hele startet med at en liten delegasjon bestående av Ingeborg, Toril, Gunnhild, Astrid og Else satte seg på nattoget til Bergen, samtidig som det resterende laget, bestående av Beate, Jannicke, Bergljot og Marianne fant en mer bekvemmelig reiserute til regnets hovedstad (som for øvrig satte skam på navnet sitt). Vel fremme i Bergen, etter en natt med hasardiøs busskjøring, og for lite blod i beina, samlet laget seg på Handelshøyskolen hvor vi tok en navnerunde og hilste på hverandre. Ja nettopp, vi var ikke så godt kjent ifra før i og med at samtidlige av oss ikke hadde vært like samvittighetsfulle i treningsoppmøte tidligere.

Med Marianne som selvoppnevnt lagleder ble vi, kun et par-tre timer etter at vi hadde sittet krokbygd på bussen i ørtten timer, geleidet til hallen hvor den første kampen skulle spilles. Flaks at resten av laget var skikkelig uthvilt...?! Etter forsøk på å sabotere Nihis gullplaner ved å tukle med resultattavla, samt tjuufem skudd i stanga, endte den første kampen uavgjort mot Dragvoll 1. Dette takket være glimrende keeperspill i toppklasse. Deretter var Lillehammer neste motstander som vi med suverent spill banka ned i støvla. Det ble en del hvissing og tisking i gangene, og ryktene begynte å gå om NIH jentenes fabelaktige spill som visstnok kunne måle seg med de beste. Samtidig var det enkelte som hevdet at vi var sinnsykt samspilte (enda vi nettopp hadde hilst på hverandre...), og i tillegg til dette kunne man jo ikke stikke under en stol at vi var fra NIH, så vi var jo toppidrettsutøvere... så feil kan man ta.

Vi vant første gruppespill på målforskjell, så vi hoppa rett til kvartfinalen, så det ble derfor ingen flere kamper den dagen. Handelshøyskolen arrangerte samtidig Uken06, så den kvelden var det Bierstube med ompaorkester og godt med billig øl som sto på programmet. Vi var ikke tunge å be, så kvelden ble brukt til oppladning ved hjelp av øldriking og tyske drikkeviser.

Lørdagen kom så altfor altfor tidlig, men idrettsutøvere som vi er, fikk vi knaket oss opp av senga. Det var ikke lett å spore hangoveren som enkelte spillere kanskje var i besittelse av. Den første kampen den morgenen skulle være mot Tromsø. I et forsøk på å leve opp til ryktet vårt vant vi også denne kampen, men i likhet med dagen før hadde vi også denne dagen noen startproblemer (halvparten av skuddene havnet vel i stengene). Men startproblemer eller ei, vi var i semifinalen! Ventende motstandere der var idrettslaget til universitetet i Bergen, og nå var problemene våre som blåst for alle vinder; resultatet ble 23-5! Vi imponerte dermed resten av Bergen med en forsvarsmur av stein, og et fantastisk angrepsspill bestående av både flyvere og langskudd av dimensjoner! Vi levde dermed opp til ryktene om oss, finalemotstanderne som var Handelshøyskolen, og som sto som SM vinnere to år på rad, begynte å skjelve i buksene. De måtte hente inn noen stjernespillere i siste liten. Men det hjalp så lite så lite, og vi vant finalen 15-7.

Det var jo ingen tvil om at vi dermed var klare for bankett og medaljeseremoni på et utested i Bergen med høy glamfaktor. Med selvoppdikta NIH sang, og lagrop tok vi banketten med storm, og halve laget vårt havnet på AllStar teamet: Bergljot, Jannicke, Toril og Astrid. Som treneren for NHH sa; ”vi må jo nesten ta med noen spillere fra noen andre lag også!” Ryktene gikk også på banketten, og nå handlet dem om at vi NIH jenter ikke hadde vært på fest på fredagen, fordi vi skulle være klare til kampene på lørdag. Jeg tror vi mer eller mindre fikk motbevist ryktet som festbrems på banketten. Ut i de sene nattetider havnet mer eller mindre alle av oss på respektive liggeunderlag, og når noen av oss våknet hadde allerede flere tatt flyet tilbake til oslo. Den resterende garde sto derfor for vasking av klasserom, smugling av tomflasker ut til konteinerne, og pushing av gullmedaljer...

